

Presidency of Ireland
Council of Europe
May - November 2022
Présidence de l'Irlande
Conseil de l'Europe
Mai - Novembre 2022

ДЕКЛАРАЦІЯ МІНІСТРІВ РАДИ ЄВРОПИ ЩОДО ЗАПОБІГАННЯ ДОМАШНЬОГО, СЕКСУАЛЬНОГО ТА ГЕНДЕРНО-ЗУМОВЛЕНОГО НАСИЛЬСТВА

З нагоди конференції «Ніяких безпечних притулків»: комплексні превентивні заходи для припинення домашнього, сексуального та гендерно-зумовленого насильства (29 і 30 вересня, Дублін, Ірландія)

Дублінська декларація про запобігання домашньому, сексуальному та гендерно-зумовленому насильству

Ми, міністри Ради Європи, відповідальні за боротьбу з домашнім, сексуальним та гендерно-зумовленим насильством,

- Підкреслюємо наше зобов'язання на найвищому рівні активно просувати інституційну та політичну культуру, яка відкидає гендерно-зумовлену дискримінацію та насильство, сексизм, гендерні стереотипи та гендерну динаміку влади в державному та приватному секторах, у тому числі шляхом забезпечення прийняття зобов'язань або конкретних цілей лідерами-чоловіками, пов'язаних із просуванням гендерного балансу та боротьбою з дискримінацією за ознакою статі.
- Беремо зобов'язання забезпечити те, щоб стратегії, спрямовані на запобігання та боротьбу з насильством щодо жінок, також стосувалися конкретної ролі чоловіків і хлопчиків у запобіганні насильству стосовно жінок, і розробити конкретні заходи, спрямовані на їх залучення. Ці заходи повинні доповнювати ініціативи, спрямовані на розширення прав і можливостей жінок і дівчат і їх підтримку, із вчасним повідомленням про випадки насильства.
- Підкреслюємо важливість забезпечення систематичного, довгострокового підходу до підвищення обізнаності щодо різних форм насильства стосовно жінок, у тому числі тих, що вчиняються в цифровій сфері, зокрема шляхом систематичного включення кампаній із підвищення обізнаності як невід'ємної та повністю фінансованої частини довготривалих планів дій щодо насильства стосовно жінок, таким чином забезпечуючи

безперервність і, в той же час, партнерство з ключовими зацікавленими сторонами, такими як організації із захисту прав жінок. Такі кампанії мають бути націлені як на жінок - потенційних постраждалих, так і на чоловіків і хлопчиків як на потенційних кривдників та/або агентів змін. При цьому частина уваги має бути зосереджена на боротьбі з патріархальними поглядами та стереотипами, на боротьбі з жорсткими уявленнями про маскуліність і жіночність, які сприяють прийняттю насильства. Підвищення обізнаності має базуватися на розумінні гендерно-зумовленої природи насильства стосовно жінок, яке спрямоване проти жінок, саме тому, що вони - жінки.

- Беремо зобов'язання вживати заходів для включення в офіційні навчальні програми всіх рівнів освіти навчальних матеріалів з таких питань, як принцип рівності між жінками та чоловіками, нестереотипні гендерні ролі, взаємна повага, ненасильницьке вирішення конфліктів у міжособистісних стосунках, гендерно-зумовлене насильство стосовно жінок і право на особисту недоторканість, у тому числі і в цифровому вимірі. Це має передбачати можливість встановлення юридичних зобов'язань для компетентних органів влади та/або для навчальних закладів систематично включати до свого планування такі предмети та навчальні матеріали.
- Підкреслюємо важливість надання рекомендацій щодо освітніх матеріалів у цій сфері та підготовки освітян, а також створення платформ знань для обміну передовим досвідом.
- Беремо зобов'язання вживати законодавчих заходів для забезпечення обов'язкового початкового навчання та підвищення кваліфікації всіх відповідних фахівців, у тому числі в системі кримінального правосуддя. Таке навчання має ґрунтуватися на чітких протоколах і вказівках, які встановлюють стандарти, яких має дотримуватися персонал, і які відображають гендерно-чутливе розуміння насильства стосовно жінок і домашнього насильства; боротися з можливими упередженнями та стереотипами, які перешкоджають наданню ефективного захисту постраждалим; і встановлювати міжвідомчу співпрацю з усіма відповідними фахівцями. Навчання працівників правоохоронних органів має, зокрема, наголошувати на необхідності фіксувати всі випадки домашнього насильства і моделі насильства та надавати детальні вказівки щодо ефективного розгляду справ, тоді як навчання суддів має підвищувати їхню обізнаність про існування програм для кривдників як інструменту для запобігання рецидиву та важливість упорядкування відвідування таких програм.
- Закликаємо наші держави розірвати коло насильства та залякування постраждалих та їхніх дітей, вживаючи всіх можливих заходів для забезпечення того, щоб випадки насильства брали до уваги суди при визначенні прав на опіку та відвідування. З цією метою визнаємо, що заходи щодо безпечної опіки та відвідування є важливим внеском у запобігання домашнього насильства, а також його розповсюдження майбутніми поколіннями. Закликаємо також наші держави забезпечити те, щоб голос дитини був почутий у ситуаціях домашнього насильства та інших зловживаннях, які зачіпають дитину.
- Беремо на себе зобов'язання розширити надання програм для кривдників у випадках домашнього та сексуального насильства відповідно до стандартів і принципів, викладених у Стамбульській конвенції. Роблячи це, держави повинні відійти від підходу, який зосереджується виключно на медичному лікуванні зловживання психоактивними речовинами/психічного здоров'я/сексуального потягу чи контролю над гнівом, і прийняти програми, які ґрунтуються на необхідності для кривдника сумніватися у своєму ставленні та переконаннях щодо жінок, визнавати свої минулі дії та докладати

необхідних зусиль, щоб змінити свою поведінку. Безпека постраждалих має бути в центрі уваги при тісній співпраці зі службами підтримки жінок. Держави повинні вжити заходів для підвищення рівня відвідуваності програм для кривдників за рішенням суду чи добровільно. Якщо таке відвідування призначене за рішенням суду, вкрай важливо, щоб цей захід не використовувався як альтернатива санкціям чи судовому переслідуванню та досягав мети взяття на себе відповідальності за вчинене насильство.

- Звертаємось до Ради Європи з проханням провести в державах-членах Ради Європи порівняльне дослідження існуючих моделей і підходів до програм для кривдників та їх результатів; таке дослідження також визначило б позитивні практики та розробило керівні принципи для роботи програм для кривдників, щоб забезпечити базові стандарти якості відповідно до принципів Стамбульської конвенції, зокрема підхід, орієнтований на постраждалу, який зосереджується на забезпеченні безпеки та підтримки постраждалих і повній повазі до їхніх прав людини.
- Пропонуємо державам, які ще не зробили цього, підписати та ратифікувати Конвенцію Ради Європи про запобігання та боротьбу з насильством стосовно жінок і домашнім насильством (Стамбульську конвенцію) та посилити зусилля щодо впровадження існуючих міжнародних правових стандартів у сфері гендерної рівності та запобігання насильства стосовно жінки.